

تأثیر آموزش مدیریت استرس و راهبردهای کنترل فکر بر کیفیت زندگی مادران دارای فرزند او تیسم

در شهرستان بندرعباس

ژاله مریدی^۱، مهین عسکری^۲

۱- کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، هرمزگان، ایران. (نویسنده مسئول، Lindamoridi@yahoo.com)

۲- استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، هرمزگان، ایران.

مجله پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری، دوره اول، شماره اول، آبان ۱۳۹۵، صفحات ۱۳-۱

چکیده

اختلال او تیسم یکی از بیماری‌های گروه اختلالات فراگیر رشد می‌باشد که با تخریب پایدار در تعامل اجتماعی متقابل، تاخیر یا انحراف ارتباطی و الگوی ارتباطی کلیشه‌ای محدود، مشخص است. به خاطر مشکلات فراوان این کودکان، خانواده‌ها و بخصوص مادران، از تنש‌ها و فشارهای روانی زیادی رنج می‌برند. سلامت روان والدین می‌تواند به شدت تحت تاثیر کودک ناتوان قرار گیرد. مادران این کودکان معمولاً فشار روانی بیشتری را نسبت به پدران خواهند داشت و برخی از پدران فشارهای روانی ناشی از همسر را تهدید کننده‌تر از مشکلات کودک تلقی می‌کنند و آن را تهدیدی برای خانواده می‌دانند. پژوهش حاضر با هدف تاثیر آموزش مدیریت استرس بر کیفیت زندگی و کنترل فکر مادران دارای فرزند او تیسم در شهر بندرعباس بوده است. این مطالعه پیرو طرح نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل و گواه بود. جامعه آماری شامل ۳۰ نفر از مادران دارای فرزند او تیسم شهرستان بندرعباس بود که برای انتخاب این افراد از روش نمونه گیری در دسترس استفاده شد و سپس به صورت تصادفی در دو گروه کنترل و آزمایش قرار گرفتند. آزمودنی‌ها در دو مرحله پیش آزمون و پس آزمون با دو ابزار روانشناسی شامل مقیاس کیفیت زندگی و کنترل فکر ولز و دیویس مورد سنجه قرار گرفتند. مداخله مدیریت استرس در ده جلسه دو ساعته برای گروه آزمایش اجرا شد. اما گروه کنترل مداخله‌ای دریافت نکردند داده‌ها با استفاده از برنامه آماری SPSS ۲۲ و در سطح معناداری $P = 0.01$ تحلیل شدند.

نتایج تحقیقات کوواریانس چند متغیری نشان داد مدیریت استرس بر کیفیت زندگی ($SF = 160/36, P = 0.01$) به طور معنا داری تاثیر داشت اما بر کنترل فکر ($SF = 0/24, P = 0.024$) معنی دار نبود و در مولفه‌های سلامت جسمی ($SF = 19/45, P = 0.01$)، سلامت روانشناسی ($SF = 7/21, P = 0.01$)، محیط زندگی ($SF = 7/18, P = 0.01$) معنی دار می‌باشد. در حالی که در مولفه روابط اجتماعی ($SF = 0/77, P = 0.038$) معنی دار نیست.

کلید واژگان: آموزش مدیریت استرس، او تیسم، کیفیت زندگی، راهبردهای کنترل فکر

مقدمه

تاثیر خانواده در رشد همه جانبه کودک، از لحظه تولد آغاز شده و با قدرت و فراگیری خاصی آشکار می‌شود و در سراسر زندگی باقی می‌ماند. روابط صحیح و متعادل والدین و فرزندان یکی از عوامل موثر در سلامت و بهداشت روانی آنان است. پژوهش‌ها نشان می‌دهند که در بین عوامل مختلفی که در پرورش و شخصیت سالم در کودکان موثرند، تاثیر متقابل کودک و والدین و نحوه‌ی برخورد و ارتباط والدین و کودک از مهم‌ترین و بنیادترین عوامل محسوب می‌شود (نوابی نژاد، ۱۳۷۳).

اوئیسم یکی از نشانگان رفتاری کودک با علایمی چون کاستی‌های اجتماعی آسیب زبان و رفتارهای قالبی تکراری خاص است. اوئیسم تاثیر زیادی بر خانواده‌ها داشته و به طرز چشمگیری سبک زندگی هر کدام از اعضا خانواده را تغییر می‌دهد ضمن اینکه افراد مراقبت کننده از این کودکان در طی دوره‌ی زندگی شان مسولیت‌های متعددی را تجربه می‌کنند و مدام در معرض فشار روانی هستند (گوتزی، بریانت^۱، ۲۰۰۰). والدین کودکان اوئیستیک به خاطر پیامدهای بیماری فرزندانشان از مشکلات روان شناختی و جسمانی متعددی رنج می‌برند. سطح آسیب در کیفیت زندگی والدین بواسطه ماتریس پیچیده‌ای از متغیرهای محیطی، رژیمیکی و وضعیت اقتصادی اجتماعی، حمایت اجتماعی، ویژگیهای والدین و راهبردهای مقابله تعديل می‌یابد (ماگنو^۲، ۲۰۰۷). تحقیقات نشان داده خانواده‌های کودکان اوئیسم بیشتر از خانواده‌های کودکان عقب مانده ذهنی و سندرم دوان استرس داشته و با آن درگیر هستند (افروشه، ۱۳۸۸). افکار پریشان کننده مراحم که می‌تواند تکان‌ها، تصورات، افکار خواسته و ناخواسته را شکل دهد، تجربیاتی همه‌گیر و معمولی هستند. انسان‌ها از راهبردهای مختلفی برای کترول یا مقاومت در برابر چنین افکاری استفاده می‌کنند و برخی از این راهبردها با تنش‌های عاطفی رابطه دارند (آبراموویتز، ویسايد، کالسی، تولین^۳، ۲۰۰۳). روان‌پژوهان فردی را از نظر روانی سالم می‌دانند که تعادلی بین رفتارها و کترول او در مواجهه با مشکلات اجتماعی وجود داشته باشد. از این دیدگاه انسان و رفتارهای او در مجموعه یک سیستم در نظر گرفته می‌شود که بر اساس کیفیت زندگی تاثیر و تاثیر متقابل عمل می‌کند، پس می‌توان نتیجه گرفت که عوامل زیستی و عوامل روانی اجتماعی بر هم تاثیر متقابل دارند. والدین کودکان استثنایی درجات مختلفی از اضطراب و فشار روانی را تجربه می‌کنند. که از نقش والدگری آنها سرچشمه می‌گیرد و منجر به بروز مشکلاتی در والدین می‌گردد (دیتر و دکارت، ۲۰۰۵). یکی از مهم‌ترین عوامل در آموزش کودکان اوئیسم مشارکت والدین در برنامه‌های درمانی است. روش‌های آموزشی والدین، الگوی تعاملات والد-کودک را بهبود می‌بخشد و کودکان خوشحال‌تر و والدین کمتر تحت فشارند (یکتاخواه، علامه‌گرجی، ۱۳۹۲). در این میان موضوع استرس و مدیریت آن از اهمیت بسیاری برخوردار است چرا که بر کارکرد خانواده و روابط میان اعضای آن تاثیر بسزایی می‌گذارد و به ویژه کودک با نیازهای ویژه را در چرخه‌ای معیوب گرفتار می‌کند (بیاتی، ۱۳۹۰). با توجه به مطالب فوق، لزوم توجه به نیازهای روحی روان شناختی و آموزش این والدین و مخصوصاً مادران (به دلیل ارتباط بیشتر با کودک) مطرح می‌گردد. اختلال اوئیسم یکی از بیماریهای گروه اختلالات عصبی رشدی است که با تخریب پایدار در تعامل اجتماعی متقابل، تاخیر یا انحراف ارتباطی کلیشه‌ای محدود مشخص است ویژگی این اختلال و کارکردهای نابهنجار باید تا سه سالگی وجود داشته باشد (سادوک، ۲۰۰۹). قرن گذشته شاهد تغییرات چشمگیری در زمینه دیدگاه آدمی نسبت به زندگی بوده است به گونه‌ای که نه تنها حفظ زندگی به شکل معمول، مطلوب تلقی می‌شود، بلکه ارتقاء کیفیت زندگی^۴ در زمینه‌های متعدد، تلاش اساسی جوامع تلقی می‌شود. کیفیت زندگی یکی از موضوعات نوین محبوب

¹ Guthrie,Bryant² Mugn³ Abramovitz,Whiteside,Kalssy,Tolin⁴ Quality of life

است. بافت هایی که در آنها "کیفیت زندگی" مطرح می شود فراوانند. این مفهوم اکنون در بسیاری از گفت و شنودهای جدی مربوط به مراقبت های اجتماعی و بهداشتی مطرح است. از کیفیت زندگی اغلب به عنوان هدف فعالیتهای حرفه ای یاد می شود، هدفی که در حال حاضر هم ارز با رفاه و سلامتی می باشد (هاگرتی، کامینز، فریس،^۵ ۲۰۰۱). استرس حالتی از تنیدگی روانی است که به وسیله مجموعه ای از اتفاقات، نیروها یا فشارهای فیزیکی، روانی و اجتماعی بوجود می آید. بنابراین انواع رویدادها و فشارهای فیزیکی، روانی و اجتماعی عامل به وجود آور ندهی استرس به حساب می آید (لازاروس، فولکمن^۶، ۲۰۰۴). والدین کودکان مبتلا به اوتیسم با چالشهای فراوانی روپرتو هستند. دیده شده که این والدین نسبت به والدین سایر کودکان بانیازهای ویژه، استرس بالاتری را تجربه میکنند. درواقع استرس زاترین عاملی که والدین اوتیسم آن را تجربه می کنند، پذیرش کم جامعه نسبت به رفتارهای اوتیستیک و شکست در گرفتن حمایت های اجتماعی است (آرنتز^۷، ۲۰۰۳). راهبردهای کنترل فکر عبارتند از مجموعه ای از روش های مقابله ای که در پاسخ به تجربه هیجان های ناخوشایند با هدف غلبه بر فشار حاصل از هیجان ها برانگیخته می شوند. معروف ترین راهبرد کنترل فکر در آسیب شناسی روانی سرکوب است. در بیشتر مدل های شناختی رفتاری درباره نگرانی تاکید بر روی جنبه محتوا ای شناخت می باشد و کمتر به این مساله توجه شده است که فرایندهای کنترل کننده نظام پردازش اطلاعات (راهبردهای کنترل فکر) و باورهای فرد درباره این نظام (باورهای فراشناختی) چه نقشی را می توانند در ایجاد نگرانی بیمارگون داشته باشند. این مساله بطور ویژه در نظریه فراشناختی اختلالات اضطرابی به طور جامع مورد مذاقه قرار گرفته است (ویلز و دیویس^۸، ۲۰۰۴). روش مدیریت استرس به شیوه شناختی - رفتاری در سال ۱۹۸۰ توسط گروه درمانگرهای رفتاری دانشگاه میامی برای کمک به بیماران مبتلا به ایدز جهت مقابله با مسائل این بیماری مزمن بوجود آمد (کارلسون^۹، ۱۳۷۸). برنامه مدیریت استرس به شیوه شناختی رفتاری انواع گوناگون آرمیدگی، تصویرسازی و دیگر مقابله موثر، آموزش ابراز گری و مدیریت خشم ترکیب کرده است (آنتونی، ایرونسون و اشنایدرمن، ۲۰۰۷).

وجود این کودکان باعث محدود شدن تعاملات و فعالیتهای اجتماعی خانواده می شود و بر روابط بین فردی آنها تأثیر می گذارد، بر شغل مادر تأثیر منفی دارد زیرا باعث عدم پیشرفت در کار به دلیل وقت و انرژی کم می شود. در این خانواده ها زندگی حول کودک اوتیسم می چرخد اکثر مادران به هنگام تشخیص اختلالات اوتیسم فرزندان دچار واکنش انکار، سردرگمی، خشم و افسردگی می شوند. آنها طیف گسترده ای از هیجانات مانند: خشم، غمگینی، گریه و سوگ رانشان خواهند داد و نگران و اکنشهای جامعه، بستگان و نزدیکان به این مشکل هستند گاهی فکر می کنند که احتمال راه حلی وجود دارد که به تمام مصائب آنها در این زمینه پایان بدهد (ریاحی، خواجه الدین، ایزدی، ۱۳۹۰). هر چند پژوهش هایی در مورد آموزش مدیریت استرس و تأثیر همزمان آن بر کیفیت زندگی و کنترل فکر مادران دارای فرزند اوتیسم، مورد بررسی قرار نگرفته است، در پژوهش های داخلی و خارجی به طور جداگانه مواردی در مورد اثر بخشی مدیریت استرس بر مادران دارای فرزند اوتیسم ذکر شده است. در پژوهش ریاحی، خواجه الدین، ایزدی مزیدی، عشرتی، نقدی نسب (۱۳۸۹)، عنوان شد که آموزش مدیریت خلق منفی می تواند به عنوان بخش مهمی از مداخلات جهت ارتقای سلامت روان مادران دارای کودکان مبتلا به اختلال اوتیسم مورد توجه قرار گیرد. همچنین افشاری (۱۳۸۳) در پژوهشی به بررسی راهبردهای مقابله ای و سلامت روان در مادران کودکان اوتیستیک نشان داد که راهبردهای

⁵ Hagerty,Cummins,Ferriss⁶ Lazarus,Folkman⁷ Arentz⁸ Wells,Davies⁹ karson

مقابله ای در مادران دارای کودکان در خودمانه کمتر مفید و غیر موثر یا متمرکر بر هیجان است و نیز سلامت روان این مادران را تحت تاثیر قرار می دهد. سليمی، اسد ملايري، فروغان، مولی (۱۳۸۵) تاثیر برنامه های مشاوره بصورت گروهی به روش شناختی رفتاری بر سلامت روانی والدین کودکان کم شناوا را مورد بررسی قرار دادند، نتایج حاکی از موثر بودن مداخله های شناختی رفتاری بود. کرمی و همکاران (۱۳۸۹)، پژوهشی تحت عنوان مقایسه اثربخشی دو روش مشاوره گروهی شناختی رفتاری و معنا درمانی بر کاهش اضطراب بیماران مبتلا به اماس، انجام دادند که نتایج نشان داد که بین دو شیوه درمانی در کاهش میزان اضطراب بیماران تعافوت معنی داری وجود ندارد، و هر دو شیوه درمانی به طور معنی داری در کاهش میزان اضطراب بیماران مؤثر بوده است. در پژوهشی از خانی پور، محمد خانی، طباطبایی (۱۳۸۹)، نشان داده شد که افرادی که از کنترل اجتماعی برای مقابله با تجربه نگرانی استفاده می کنند کمتر دچار حالت های بیمارگون نگرانی می شوند. افرادی که در مقابله با نگرانی ها از کنترل اجتماعی استفاده می کنند به دلیل داشتن مهارت های بین فردی بالا، کمتر دچار آشتفتگی می شوند و به همین علت کمتر دچار حالت های بیمارگون نگرانی می شوند. با توجه به مطالب فوق می توان چنین نتیجه گیری کرد که برنامه هایی جهت حمایت از خانواده، بخصوص مادران و آموزش راهبردهای مدیریت استرس (با توجه به اینکه مادر بیشترین ارتباط را با این کودکان دارد) برآبود کیفیت زندگی و کنترل فکر آنان بسیار کارساز بوده و به خانواده جهت پذیرش این مساله، انطباق درست باشراحت کودکی کمک کرده و در نتیجه تاثیر مطلوبی برنظام خانواده می گذارد. با تکیه بر ادبیات پژوهش، هدف تحقیق حاضر بررسی آموزش مدیریت استرس بر کیفیت زندگی و راهبردهای کنترل فکر مادران دارای فرزند اوتیسم در شهرستان بندرعباس است.

مواد و روش ها

از نظر هدف تحقیق حاضر با توجه به هدف آن جز تحقیقات کاربردی محسوب می شود. چون هدف تحقیقات کاربردی توسعه دانش برای بکارگیری در یک زمینه خاص می باشد. به عبارت دیگر تحقیقات کاربردی به سمت کاربرد دانش هدایت می شود. از نظر اجرا روش تحقیق از نوع نیمه آزمایشی پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. طرح نیمه آزمایش طرحی است که در آن امکان اجرای طرح آزمایش حقیقی که بر بنیاد کنترل و بازبینی شدید تمام عوامل ناخواسته در آزمایش صورت می گیرد. پژوهش حاضر به شیوه پیش آزمون با یک گروه آزمایشی و یک گروه کنترل بود به این صورت که قبل از اجرای روان درمانی از هر دو گروه پیش آزمون گرفته شد و پس از اجرای درمان پس آزمون گرفته شد. در نهایت نتایج دو آزمون با استفاده از روش های تحلیل آماری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در پژوهش حاضر متغیر مستقل آموزش مدیریت استرس و متغیرهای وابسته کنترل فکر و کیفیت زندگی مادران دارای فرزندان اوتیسم بود. جامعه آماری این پژوهش شامل مادران دارای بیماران فرزندان مبتلا به اوتیسم شهرستان بندرعباس بود. از آنجا که جامعه محدود و در دسترس بود، محقق تعدادی از این جامعه را به عنوان نمونه انتخاب کرد به صورتی که این نمونه معرف آن جامعه باشد. در این پژوهش پس از بررسی بیماران مبتلا به اوتیسم ۱۵ نفر از مادران آنها به روش در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه کنترل و آزمایش جای گرفتند. در این پژوهش پس از مراجعت به مدرسه مهرجو بندرعباس (مدرسه ویژه کودکان اوتیسم) و کسب اجازه از اولیا مدرسه و برگزاری جلسه عمومی با مادران کودکان مشغول به تحصیل در مقطع ابتدایی این مدرسه به طور تصادفی ۳۰ نفر از مادران جهت شرکت در برنامه پژوهشی انتخاب شدند، به صورت تصادفی در دو گروه کنترل و آزمایش جای گرفتند. سپس گروه آزمایش ۱۰ جلسه دوساعته، طی دو هفته تحت درمان با آموزش مدیریت استرس بر اساس کتاب آنتونی قرار گرفتند، ولی برای گروه کنترل هیچگونه درمانی اعمال نشد. جلسات درمان شامل روشهای کاهش اضطراب مثل آرمیدگی عضلانی که هم میتواند باعث پیش گیرنده از ابتلا به بیماریهای جسمی و روحی و هم کاهش دهنده دردهای جسمی باشد، بود. آموزش تن آرامی به صورت پیشرونده و شامل تنفس شکمی،

آموزش تن آرامی با ۱۶ ماهیچه، مرحله بعد ۸ ماهیچه، مرحله سوم ۴ ماهیچه، تن آرامی منفعلانه، آموزش خود زاد برای گرما، آموزش خود زاد برای ضربان قلب، تنفس، شکم و پیشانی همراه با تصویر سازی، مراقبه مانtra بود که در مجموع بیست دقیقه اول هر جلسه به آموزش تن آرامی اختصاص یافت. بازسازی شناختی شامل آموزش خطاهای شناختی، افکار خود کار و باورهای منفی و شیوه به چالش کشیدن آن ها، آموزش مهارت‌های مقابله شناختی و رفتاری مانند مهارت‌های حل مساله، رفتارهای جرات مندانه، راهکارهای افزایش اعتماد به نفس، آموزش و مدیریت خشم و نیز راهبردهای کترول توجه و انحراف توجه از درد که همگی به کاهش سطح استرس کمک می‌کند، بود و چهل دقیقه از وقت هر جلسه را به خود اختصاص داد و ساعت پایانی جلسات به بررسی تکلیف و صحبت در زمینه مشکلات بیماران در زمینه انجام تکالیف اختصاص یافت. سپس هر دو گروه در پس آزمون شرکت کردند و نتایج بدست آمده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

ابزارهای مورد پژوهش، پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان جهانی بهداشت و پرسشنامه کترول فکر ولز و دیویس که در دو مرحله پیش آزمون و پس آزمون به کاربرده شد.

پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان جهانی بهداشت(WHOQOLBREF): در این پژوهش جهت سنجش کیفیت زندگی، از پرسشنامه خلاصه شده کیفیت زندگی سازمان جهانی بهداشت استفاده شد. این ابزار در بیش از ۱۵ کشور به صورت همزمان طراحی و به زبانهای مختلف ترجمه شد. در ایران این پرسشنامه توسط نجات و همکاران (۱۳۸۵) ترجمه و استاندارد سازی شده است. پرسشنامه حاوی ۲۶ سؤال بوده و ۴ حیطه سلامت جسمانی، سلامت روانی، روابط اجتماعی و سلامت محیط را با ۲۴ سؤال میسنجد. ۲ سؤال هم به هیچکدام از حیطه ها تعلق ندارد و وضعیت سلامت و کیفیت زندگی را به شکل کلی مورد ارزیابی قرار میدهدن. پاسخها به سؤالات براساس طیف پنج درجه ای لیکرت میباشد. نمرات ۵ تا ۱ کد گذاری می‌شود. حیطه سلامت جسمانی از جمع سؤالات (۳-۴-۱۰-۱۵-۱۶-۱۷-۱۸)، حیطه روانشناختی از جمع سؤالات (۵-۶-۷-۱۱-۱۹-۲۶)، حیطه روابط اجتماعی از جمع سؤالات (۸-۹-۱۲-۱۳-۱۴-۲۳-۲۴-۲۵) و محسوبه نمره کل مقیاس از جمع نمرات در چهار حیطه بدست می‌آید. شیوه نمره گذاری در سؤالات به صورت ۱-۱ و ۲-۲ و ۳-۳ و ۴-۴ و ۵-۵ می‌باشد اما در مورد سه آیتم (۳-۴-۲۶) به صورت وارونه محسوبه می‌شود. زمانی که نمرات خام هر حیطه مشخص شدند، نمره خام هر حیطه در دامنه بین ۴ تا ۲۰ میباشد، نمره بدست آمده برابر با نسخه ۱۰۰ آیتمی این پرسشنامه است. پایابی پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ و همبستگی درون خوشه ای حاصل آزمون مجلد سنجیده شد و در تمام حیطه های بالا ۷٪ بدست آمد ولی در حیطه روابط اجتماعی مقدار آلفای کرونباخ ۵۵٪ بود که می‌تواند به علت تعداد کم سؤالات در این حیطه یا سؤال حساس آن باشد. از طرفی در ۸۳ درصد موارد، همبستگی هر سؤال با حیطه اصلی خود از سایر حیطه ها بالاتر بود. روایی پرسشنامه با قابلیت تمایز این ابزار در گروه های سالم و بیمار با استفاده از رگرسیون خطی مورد ارزیابی قرار گرفت و در حیطه های مختلف اختلاف معنی دار داشتند.

پرسشنامه کترول فکر ولز و دیویس (TCQ): ولز و دیویس در سال ۱۹۹۴ پرسشنامه کترول فکر ولز و دیویس را طراحی کردند. این پرسشنامه دارای ۲۹ سؤال بوده و هدف آن ارزیابی توانایی کترول افکار مزاحم از ابعاد مختلف (پرت کردن حواس، نگرانی، کترول اجتماعی، تنبیه، ارزیابی دوباره) است. ولز و دیویس (۱۹۹۴) همسانی درونی زیر مقیاس های این پرسشنامه را از ۶۹٪ تا ۷۹٪ گزارش نموده اند. همچنین روایی محتوا این پرسشنامه را در حد مطلوب گزارش کردند. خانی پور و همکاران (۱۳۹۰) روایی همگرایی و افتراقی عامل های پرسشنامه کترول تغیر از راه همبستگی آنها با GHQ-28 و BAI.BDI-II محاسبه کردند و نتایج نشان دهنده روایی خوب این پرسشنامه بود. در نهایت روایی این پرسشنامه مورد تایید قرار گرفت. همچنین، آنها در

پژوهش خود ضریب پایایی به روش آزمون- باز برای دو هفته را $0/65$ به دست آمد. آن‌ها ضریب پایایی به شیوه آلفای کرونباخ را نیز $0/73$ گزارش نمودند.

یافته‌ها

جدول شماره ۱: میانگین و انحراف معیار متغیرهای واپسیه در کل نمونه مورد پژوهش

متغیر	گروه	تعداد	کوچکترین	بزرگترین	میانگین	انحراف معیار
کنترل فکر	پیش آزمون	۱۲	۴۶	۵۸	۵۱/۷۹	۳/۱۸
	پس آزمون	۱۲	۵۳	۸۲	۶۸/۹۵	۸/۸۲
کیفیت زندگی	پیش آزمون	۱۲	۵۱	۸۴	۶۵/۵۴	۱۱/۱۷
	پس آزمون	۱۲	۴۹	۸۹	۶۷/۱۲	۱۲/۱۲

مطابق جدول ۱ نشان داد که میانگین کنترل فکر در پیش آزمون برابر با $51/79$ و در پس آزمون کل نمونه مورد پژوهش برابر با $68/95$ بود؛ میانگین کیفیت زندگی در پیش آزمون برابر با $65/54$ و در پس آزمون کل نمونه مورد پژوهش برابر با $67/12$ بود.

جدول ۲: نتایج آزمون آنکووا در مورد اثر بخشی مدیریت استرس بر کیفیت زندگی مادران دارای فرزند اویسم.

گروه	میانگین	انحراف معیار	تعداد	Df	F	P
کنترل	۵۹/۰۸	۸/۶۵	۱۲	۱	۱۶۰/۳۶	۰/۰۱
	۷۵/۱۶	۹/۵۵	۱۲			

مطابق جدول ۲ نشان داد که با توجه به این که مقدار P برآورده شده از $0/05$ کوچکتر است، مدیریت استرس بر کیفیت زندگی اثربخش بوده است.

جدول ۳: نتایج آزمون آنکووا در مورد اثر بخشی مدیریت استرس بر کنترل فکر مادران دارای فرزند اویسم.

گروه	میانگین	انحراف معیار	تعداد	Df	F	P
کنترل	۶۷/۲۵	۹/۲۶	۱۲	۱	۰/۲۴	۰/۶۲
	۷۰/۶۶	۸/۴۱	۱۲			

مطابق جدول ۳ نشان داد که با توجه به این که مقدار P برآورده شده از $0/05$ بزرگتر است، مدیریت استرس بر کنترل فکر اثربخش نبوده است.

جدول ۴: نتایج آزمون آنکووا در مورد اثر بخشی مدیریت استرس بر مولفه‌های کیفیت زندگی (سلامت جسمانی / سلامت روانشناختی / روابط اجتماعی / محیط زندگی) مادران دارای فرزند اویسم.

منغیر	گروه	میانگین	انحراف معیار	تعداد	df	F	P
سلامت جسمانی	کنترل	۱۸/۶۶	۳/۰۲	۱۲	۱	۱۹/۴۵	۰/۰۱
	آزمایش	۲۴/۵۸	۳/۵۲	۱۲			

۰/۰۱	۷/۲۱	۱	۱۲	۲/۹۳	۱۴/۳۳	کنترل	حیطه روان شناختی
			۱۲	۳/۱۴	۱۷/۶۶	آزمایش	
۰/۳۸	۰/۷۷	۱	۱۲	۲/۲۷	۷/۵	کنترل	حیطه روابط اجتماعی
			۱۲	۱/۸۷	۸/۳۳	آزمایش	
۰/۰۱	۷/۱۸	۱	۱۲	۲/۹	۱۶/۹۱	کنترل	حیطه محیط زندگی
			۱۲	۳/۶	۲۰/۵	آزمایش	

مطابق جدول ۴ نشان داد که با توجه به این که مقدار P برآورده شده در سلامت جسمانی از ۰/۰۵ کوچکتر است، مدیریت استرس بر سلامت جسمانی اثربخش بوده، مقدار p برآورده شده در حیطه روان شناختی از ۰/۰۵ کوچکتر است، مدیریت استرس بر حیطه روان شناختی اثر بخش بوده، مقدار p برآورده شده در حیطه روابط اجتماعی از ۰/۰۵ بزرگتر است، مدیریت استرس بر حیطه روابط اجتماعی اثر بخش نبوده، مقدار p برآورده شده در حیطه محیط زندگی از ۰/۰۵ کوچکتر است، مدیریت استرس بر حیطه محیط زندگی اثر بخش بوده است.

بحث

هدف اصلی این پژوهش تاثیر آموزش مدیریت استرس و راهبردهای کنترل فکر بر کیفیت زندگی مادران دارای فرزند اوتیسم در شهرستان بندرعباس بود. نتایج نشان داد که آموزش مدیریت استرس بر کیفیت زندگی مادران دارای فرزند اوتیسم تاثیر دارد. این نتایج با نتیجه تحقیق لوپز. سی (۲۰۱۱)، آنتونی، ایرنسون، اسکیدرمن، (۲۰۰۷)، جبل عاملی (۱۳۸۹)، همخوان است. آنتونی، ایرنسون، اسکیدرمن، (۲۰۰۷) دریافتند که طیف وسیعی از درمانهای روانشناختی شامل درمانهای شناختی رفتاری، مدیریت استرس، پسخوراند زیستی، رواندرمانی حمایتی، کنترل خشم، بازسازی شناختی، آرمیدگی عضلانی، تغییر سبک زندگی، مدیتیشن در بهبود کیفیت زندگی و ارتقای سلامت روان اثر بخش بوده است و آموزش مهارتهای مدیریت استرس و افزایش آگاهی بیماران از استرس و توانایی شان برای مقابله با آنها، می‌تواند به درمانجو در زمینه کاهش تاثیر استرس و ارتقای کیفیت زندگی کمک کننده باشد. در تبیین اثر بخشی آموزش مدیریت استرس بر کیفیت زندگی مادران دارای فرزند اوتیسم می‌توان گفت، در شیوه مدیریت استرس شناختی رفتاری این باور وجود دارد که اگر درمانگر نتواند شرایط زندگی بیمار را تغییر دهد ولی می‌تواند با تغییر نگرش درباره رویدادهای زندگی و استرس ناشی از آن و ایجاد نگرش توانایی کنترل درد و آموختن مهارتهای در زمینه کنترل استرس، مقابله موثر با درد و راههای رویارویی موثرتر با موقعیت مشکل افرین به تقویت حس خود کار آمدی بیمار پردازد و از این راه می‌کوشد احساس ناتوانی آنها را کاهش دهد و به بهبود خلق منفی کمک کند و با توجه به اینکه کیفیت زندگی به عنوان قضاوت شناختی آگاهانه راجع به رضایت فرد از زندگی تعریف می‌شود، علائم فیزیولوژیکی، پیش آگهی درمان، رژیم درمانی و موضوعات مربوطه می‌تواند اثرات شدیدی بر درک کلی رضایت از زندگی بگذراند. بهبود کیفیت زندگی به عنوان یک

مفهوم وسیع اخیراً یکی از مهمترین اهداف درمانی به شمار می‌رود و در دهه‌های اخیر بسیاری از پژوهشگران ضرورت در نظر گرفتن نقش وسیع تری برای مداخلات روانشناختی، به منظور بهبود کیفیت زندگی را تایید کرده‌اند.

همچنین نتایج فرضیه دوم نشان داد که آموزش مدیریت استرس بر کنترل فکر مادران دارای فرزند اوتیسم تاثیر دارد. برای بررسی آموزش مدیریت استرس بر کنترل فکر مادران دارای فرزند اوتیسم با توجه به طرح پژوهش (پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل) از تحلیل کوواریانس استفاده گردید. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که مداخله انجام شده در گروه آزمایش رابطه معناداری با کنترل فکر مادران دارای فرزند اوتیسم نداشت. است. این مطالعه همسو با تحقیقات عزیزی، محمد خانی، عباسی، هولو، ترایر و ولز (۲۰۰۱)، و نا همسو با مطالعات وارد، بریانت، (۱۹۹۹)، گوتربی و بریانت، (۲۰۰۰) بوده است. مطالعات نشان داد که افکار پریشان کننده یکی از ویژگیهای اصلی استرس می‌باشد. این افکار در بسیاری از مردم نیز دیده می‌شود. فعال شدن افکار مزاحم موجب ارزیابی منفی فکر مزاحم به عنوان نشانه‌ی تهدید قلمداد می‌شود، این ارزیابی در جای خود باعث تشدید هیجان‌های منفی می‌شود که عمدتاً به صورت استرس و اضطراب هستند و در نتیجه فرد برای کاهش استرس و اضطراب خود و کنترل نظام شناختی خود به راهبردهای کنترل فکر متولّ می‌شود. در تبیین اثر بخش نبودن مدیریت استرس بر کنترل فکر مادران دارای فرزند اوتیسم در این تحقیق به نظر می‌رسد که از نظر روش شناسی، کنترل فکر موضوعی چند بعدی و پیچیده و یک شاخص ذهنی است و برداشت هر فرد از افکار مزاحم بر اساس فرهنگ و موقعیت‌های هیجانی متفاوت است و چون این گروه از مادران برای مدت زمان طولانی است که با مشکلات و بیماری فرزند خود دست به گریبان می‌باشند، تعداد ده جلسه درمان برای اثربخشی در بعد کنترل فکر ناکافی به نظر می‌رسد و به جلسات درمانی بیشتری نیاز دارد و یا شاید درمان مدیریت استرس به شیوه شناختی رفتاری در کنترل افکار مادران تاثیر گذار نبوده است. افکار اضطرابی مزاحم، ویژگی اصلی اختلالات اضطرابی هستند. نظریه‌های جدیدی که در مورد افکار مزاحم و ناخوانده، مطرح شده است، بر چگونگی برخورد افراد با افکار ناخوانده خود و میزان تجربه‌ی فرد در کنترل آن‌ها تاکید دارند و کوشش جهت کنترل افکار استرس زا منجر به بازگشت آنها می‌گردد و افکار سرکوب شده با فراوانی بیشتری عود می‌کند، بدین‌طریق افراد سالم ممکن است از روش‌هایی برای کنترل افکار مزاحم و ناخوانده استفاده کنند که فراوانی آن را کاهش دهند که این راهکارها در افرادی مانند مادران دارای فرزند اوتیسم که مشکلات عدیده و مشغولیت‌های ذهنی متعددی در مورد شرایط فرزند خود دارند کارساز نبوده است. علاوه بر این آموزش مدیریت استرس بر سلامت جسمی مادران دارای فرزند اوتیسم تاثیر دارد. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که مداخله انجام‌شده در گروه آزمایش باعث ارتقا سلامت جسمی مادران دارای فرزند اوتیسم شده است. این نتیجه با تحقیق پورکاظم، نوری، باقریان، ادبی، (۱۳۸۶)، جبل عاملی، حیدری، مصطفوی، (۱۳۹۰) همخوانی دارد. پژوهش جبل عاملی، حیدری، مصطفوی (۱۳۹۰) نشان داد که مداخله شناختی رفتاری مدیریت استرس باعث بهبود سلامت عمومی گروه آزمایش نسبت به گروه شاهد شده است و استفاده از تکنیک مدیریت استرس باعث می‌شود که فرد بتواند با موقعیت استرس زا بهتر برخورد کند و به کنترل بیشتر وضعیت جسمانی و روانی خویش دست یابد و در نتیجه سلامت جسمی وی بهبود یابد. در تبیین اثر بخشی آموزش مدیریت استرس بر سلامت جسمی مادران دارای فرزند اوتیسم می‌توان گفت که در بیماری‌های جسمی، استرس‌زاها و شیوه‌های پردازش آن‌ها ممکن است که از طریق تاثیر بر فرایندهای روانی- عصبی- شناختی بر تسريع پیشرفت بیماری و کاهش سلامتی دلالت داشته باشد. حال مداخله رفتاری شناختی مدیریت استرس از طریق افزایش حس کنترل، خودبستگی، عزت نفس، مقابله سازگارانه و حمایت اجتماعی بر این فرایندها موثر می‌باشد. به نظر می‌رسد که این تغییرات حالات خلقی منفی و انزوای اجتماعی را کاهش می‌دهد و کیفیت زندگی و بالاخص سلامت جسمی مادران دارای فرزند اوتیسم را ارتقا می‌بخشد که این نیز ممکن است منجر

به کاهش سطح هورمون های استرس و بهبود عملکرد سیستم ایمنی شود. به عنوان مثال آموزش تکنیک های مختلف کاهش اضطراب تن آرامی، تنفس دیافراگمی، مراقبه و تصویرسازی باعث کاهش اضطراب استرس و در نتیجه افزایش سلامت جسمی مادران دارای فرزند اوتیسم می شود و با توجه به اینکه مادر عضوی از خانواده است که بیشترین ارتباط را با این کودکان دارد حفظ و ارتقا سلامت جسمی مادر بسیار کارساز است و به خانواده در پذیرش کودک اوتیسم کمک شایانی می کند و همچنین سلامت جسمی مادر توان او را در مقابل انطباق درست با شرایط کودک کمک کرده و در نتیجه تاثیر مطلوبی بر نظام خانواده می گذارد. همچنین آموزش مدیریت استرس بر سلامت روانشناسی مادران دارای فرزند اوتیسم تاثیر دارد. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که گروه درمانی آموزش مدیریت استرس توانسته است سلامت روان افراد در گروه آزمایش را نسبت به گروه کنترل در مرحله پس آزمون ارتقا دهد. نتایج پژوهش حاضر با نتایج پژوهش های شکوهی، یکتا و زمانی (۱۳۸۷)، زنگنه ملکپور و عابدی (۱۳۸۹)، شهرکی پور، کریم زاده و کرامتی (۱۳۸۸)، ریاحی، خواجه الدین، ایزدی، عشرتی، نقدی نسب (۱۳۸۹)، بارلو، (۲۰۰۷) همخوان است. از نظر وايت (۲۰۰۰)، زمانی که افراد تحت استرس هستند، باید مهارتهای مقابله ای لازم را داشته باشند تا بتوانند اثر استرس را کاهش دهنند تا موفق به افزایش سلامت روان خود گردند، چنانچه استرس، مدیریت شود و مهارتهای مقابله ای موثر فراهم شود، فرد قادر خواهد بود تا با نیازها و چالش‌های زندگی خود به شیوه بهتری کنار آید و یه اصطلاح دیرتر پریشان شوند و در مقابل پریشانی، مقاوم تر گردد. در تبیین این فرضیه می توان بیان کرد که وجود موقعیت های فشارزا و ناکام‌کننده در زندگی امری اجتناب ناپذیر است. در چنین موقعیت‌هایی سلامت روان افراد دچار اختلال می شود و پاسخهایی از قبیل گریه، غمگینی، خشم، غم، کلافگی روحی و روانی به عنوان یک پاسخ هیجانی بروز می کند که می تواند منجر به آسیب هایی برای خود فرد و اطرافیان گردد. بنابراین بهترین روش برای کاهش چنین آسیب هایی آموختن راهکارهای مؤثر برای مقابله با چنین موقعیت هایی می باشد. درآموزش مدیریت استرس افراد می آموزند که به صورت منطقی با شرایط زندگی برخورد کنند و در واقع به جای تاثیر پذیرفتن از شرایط، آن ها را تحت سلطه خود درآورند. یکی از چنین های مهم مدیریت استرس، آموختن چگونه مقابله کردن با موقعیت های منفی مانند موقعیت هایی است که فرد مورد تحقیر قرار گرفته یا دچار ناکامی شده است. در برنامه‌ی مدیریت استرس افراد خود آگاهی و شناخت خود را نسبت به نشانه های جسمانی خشم افزایش می دهد، که این افزایش آگاهی هیجانی منجر به شناخت بیشتر فرد نسبت به حالات درونی و احساساتش می گردد. این آگاهی و شناخت مانند یک زنگ هشدار فرد را از احساس خشم و نیاز به کنترل آن آگاه می کند تا روش های کارآمدی را برای حل تعارضات خود به کار گیرند تا به طور موفقیت آمیزتر و مطلوبتری با استرسها و مشکلات خود به ویژه در ارتباط با کودکانشان کنار آیند. همچنین نتایج نشان داد که آموزش مدیریت استرس بر روابط اجتماعی مادران دارای فرزند اوتیسم تاثیر دارد. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که گروه درمانی آموزش مدیریت استرس بر روابط اجتماعی افراد در گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل معنادار نبود. در مورد این یافته متأسفانه مطالعات زیادی وجود ندارد و پژوهشگر تنها مطالعه همخوان با این تحقیق را در تحقیق نادری، بر جعلی، منصوری فر (۱۳۹۰)، می توان دید. و ناهمخوان با یافته های لین، اورسمند، کاستر و کان، (۲۰۰۴)، می باشد. لین، اورسمند، کاستر و کان، (۲۰۰۴)، در پژوهش خود دریافتند که حمایت اجتماعی از طرف خانواده، افراد مهم، دوستان و متخصصان نقش تعیین کننده ای در بهزیستی روانی و کم شدن استرس مادران با نوجوانان دارای اختلال طیفی اوتیسم و انطباق خانواده های آنها در دو فرهنگ تایوانی و ایالت متحده دارد. پژوهشگر در تبیین این یافته عنوان می کند که از جمله شیوه های رفتاری برای افزایش روابط اجتماعی به کار برد شد، استفاده از تکنیک ابراز وجود و آموزش مهارت های ارتباطی بود. والدین میتوانند با ایجاد روابط عاطفی سالم و ابراز محبت و پذیرش کودک با تعیین ملاک ها و معیارها از طریق یک سرمهش با ثبات از رفتارهای مطلوب، بهترین و موثرترین شیوه های

اجتماعی شدن و زیر بنایی تربیت صحیح را فراهم کنند. روانپزشکان فردی را از نظر روانی سالم می‌دانند که تعادلی بین رفتارها و کنترل او در مواجهه با مشکلات اجتماعی وجود داشته باشد. از این دیدگاه انسان و رفتارهای او در مجموع یک سیستم در نظر گرفته می‌شود که بر اساس کیفیت زندگی تاثیر و تأثیرمتقابل عمل می‌کنند. با این دید سیستماتیک، ملاحظه می‌شود که چگونه عوامل متنوع زیستی انسان بر عوامل روانی اجتماعی او اثر گذاشته و بالعکس از آن اثر می‌پذیرد. این خانواده‌ها در زمان رو برو شدن با شرایط استرس زا به دنبال انواع حمایت‌ها و منابع اجتماعی جهت انطباق یافتن با این شرایط و چالش‌ها می‌باشند. با توجه به اینکه یکی از اهداف تشکیل گروه، درمان حمایتی بوده است، بنابراین به نظر می‌رسد که این مادران در طول این درمان در پژوهش نتوانستند حمایت اجتماعی و همدلی لازم از سوی سایر اعضای گروه دریافت نمایند و احتمالاً نیاز به درمانهایی با بیش از ده جلسه حمایتی و آموزشی مناسب به نظر می‌رسد. در آخر نتایج نحلیل کوواریانس نشان داد که آموزش مدیریت استرس بر محیط زندگی مادران دارای فرزند او تیسم تاثیر دارد. با توجه به نتایج این فرض تایید می‌شود. این یافته با پژوهش‌های هادیان فر (۱۳۸۴)، رضایی، نشاط دوست، مولوی، امرا (۱۳۸۸)، نادری، بر جعلی و منصوری فر (۱۳۹۰) همخوان است. رضایی، نشاط دوست، مولوی، امرا (۱۳۸۸) در پژوهش خود نشان دادند که آموزش مدیریت استرس در مادران دارای کودکان اتیسم بر تمام خورده مقیاس‌های کیفیت زندگی تاثیر داشته است و مقایسه‌ی میزان رضایت از محیط زندگی در پس آزمون افزایش قابل ملاحظه‌ای داشته است. پژوهشگر در تبیین این فرضیه بیان کرد که وقتی کیفیت زندگی افراد بعد از مداخله افزایش پیدا می‌کند محیط زندگی آنان تحت تأثیر قرار دارد و این بُعد نیز به نوبه‌ی خود افزایش خواهد یافت. زمانی‌که افراد دارای سلامت جسمی، سلامت روان و روابط اجتماعی مناسب باشند، بنابراین در محیط زندگی خود که متشکل از خانواده، همسالان و محیط کار است، بهتر عمل خواهند کرد و توانایی لازم برای پیشبرد در کارها را خواهند داشت و باعث موفقیت آنان در زندگی‌شان خواهد شد، در نتیجه کیفیت زندگی بالایی خواهند داشت و خشنودی لازم را در زندگی خود دارند.

نتیجه گیری

در این پژوهش به آموزش مدیریت استرس بر کیفیت زندگی و کنترل فکر مادران دارای فرزند او تیسم پرداخته شد. تاثیر خانواده در رشد همه جانبه کودک، از لحظه تولد آغاز شده و با قدرت و فراگیری خاصی آشکار می‌شود و در سراسر زندگی باقی می‌ماند. روابط صحیح و متعادل والدین و فرزندان یکی از عوامل موثر در سلامت و بهداشت روانی آنان است. روان‌پزشکان فردی را از نظر روانی سالم می‌دانند که تعادلی بین رفتارها و کنترل او در مواجهه با مشکلات اجتماعی وجود داشته باشد. از این دیدگاه انسان و رفتارهای او در مجموع یک سیستم در نظر گرفته می‌شود که بر اساس کیفیت زندگی تاثیر و تأثیرمتقابل عمل می‌کنند. با این دید سیستماتیک، ملاحظه می‌شود که چگونه عوامل متنوع زیستی انسان بر عوامل روانی اجتماعی او اثر گذاشته و بالعکس از آن اثر می‌پذیرد. یک گروه از این خانواده‌هایی هستند که دارای یک یا چند فرزند با نیازهای ویژه می‌باشند. والدین این قبیل کودکان درجهات مختلفی از اضطراب و فشار روانی را تجربه می‌کنند که در ارتباط با انتظاراتی است که از نقش والدگری آنها می‌رود. این فشار روانی منجر به مشکلاتی در والدین می‌شود (دیتر و دکارت، ۱۹۹۸) نتایج این پژوهش نشان داد که مدیریت استرس بر کیفیت کلی مادران دارای فرزند او تیسم تاثیر داشته است و در ابعاد سلامت جسمانی، سلامت روانی و محیط زندگی معنادار و همچنین باعث افزایش کارکرد اجتماعی در بیماران بود اما معنادار نبود. و در بعد کلی کنترل فکر مادران نیز معنا دار نبود. رویکرد شناختی بکار رفته در این مداخله باعث ارتقای خودآگاهی مادران، کمک به آن‌ها در شناخت نقاط قوت و ضعف و ایجاد تغییر در نگرش و باورهایشان می‌گردد و مهارت مدیریت استرس، توانایی مادران را در مقابله موثر با خلق منفی افزایش داده و به آن‌ها کمک می‌کند تا روش‌های کار آمدی را برای حل تعارضات به کار گیرند. از سوی دیگر، قرار گرفتن در

گروه و دریافت حمایت و همدلی از دیگر اعضاء فرایند مقابله و سازگاری را تسهیل می نماید. از برتری های روش حاضر برگزار شدن آن به شیوه ی گروهی است که نسبت به مداخله انفرادی مقدور به صرفه تر است. پژوهش گر در روند پژوهش پیش رو با محدودیت هایی رو به رو بوده است که ممکن است بر کیفیت پژوهش تأثیر گذاشته باشند. در ذیل به برخی از آنها اشاره می گردد: از آنجا که زمان انجام پژوهش اجازه ی اجرای پیگیری را نداد، در نتایج پژوهش حاضر در مورد تداوم اثر بخشی آن تحلیلی صورت نگرفته است. علاوه بر این حجم کم نمونه از محدودیت های پژوهش حاضر می باشد. همچنین پژوهش حاضر فقط بر روی مادران دارای فرزند او تیسم انجام گرفت که تعیین نتایج با محدودیت همراه کرد.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله از تمامی همکارانی که ما را در انجام این پژوهش یاری کرده اند، تشکر می نمایم.

منابع فارسی

افروشه، عباس، (۱۳۸۸)، بررسی تاثیر خدمات مراکز درمان و توانبخشی اختلالات نافذ رشد (او تیسم) تحت نظر سازمان بهزیستی بر کیفیت زندگی مادران دارای کودک او تیستیک (در خود مانده)، پایان نامه.

افشاری، رامین، (۱۳۸۳)، بررسی راهبردهای مقابله ای و سلامت روان در مادران کودکان او تیستیک، رساله دکتری تخصصی، دانشگاه بهزیستی و توانبخشی تهران.

بیاتی، شهلا، (۱۳۹۰)، بررسی رابطه منابع استرس و روش های مقابله ای در مادران کودکان او تیستیک، پایان نامه. پورکاظم، طاهره، نوری، ابوالقاسم، باقریان، رضا، ادبی، پیمان، (۱۳۸۶)، بررسی اثربخشی آموزش کنترل استرس بر عالیم استرس و بهبودی سوء هاضمه غیر زخمی، اولین همایش اختلالات سایکوتیک در ایران ، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان. جبل عاملی، شیدا، نشاط دوست، حمید، مولوی، حسین، (۱۳۸۹)، اثر بخشی مداخله مدیریت استرس به شیوه شناختی - رفتاری بر کیفیت زندگی و فشار خون بیماران زن مبتلا به فشار خون، کردستان. دوره ۱۵، شماره ۲، ص ۸۷-۸۸.

خانی پور، حمید، محمد خانی، پروانه، طباطبایی، سعید، (۱۳۸۹)، راهبردهای کنترل فکر و رگه اضطراب پیش بینی کننده های نگرانی بیمارگون در نمونه غیر بالینی. دوره ۵، شماره ۲، ص ۱۷۳-۱۷۸.

رضایی، فاطمه، نشاط دوست، حمید طاهر، مولوی، حسین، امراء بابک، (۱۳۸۸) اثر بخشی مداخلات شناختی - رفتاری مدیریت استرس بر کیفیت زندگی زنان مبتلا به آسم، تحقیقات علوم رفتاری. دوره ۷، شماره ۱، ص ۴۲-۳۳.

ریاحی، فروغ، خواجه الدین، نیلوفر، ایزدی مزیدی، سکینه، عشرتی، طیبه، نقدی نسب، لیلا، (۱۳۸۹)، تاثیر درمان حمایتی و شناختی رفتاری بر سلامت روان و باورهای غیر منطقی مادران دارای فرزند او تیستیک، مجله علمی پژوهشی جندی شاپور، ۱(۶)، ۶۴۵-۶۳۷.

ریاحی، فروغ، خواجه الدین، نیلوفر، ایزدی، سکینه، (۱۳۹۰)، بررسی تاثیر آموزش مدیریت خلق منفی بر سلامت روان و افسردگی مادران دارای فرزند مبتلا به اختلال او تیسم. دوره ۴، شماره ۲، ص ۹۱-۹۹.

کارلسون، جان، لن اسپری، جودیت لویس، (۱۳۷۸) خانواده درمانی، تضمین درمان کارآمد، ترجمه: شکوه نوابی نژاد. تهران: مرکز مطالعات خانواده انجمن اولیا مریبان.

مایکل آتونی، گیل ایرونsson، نیل اشتایدر، (۲۰۰۷)، مدیریت استرس به شیوه شناختی رفتاری، آل احمد، سید جواد، جوکار، سولماز، نشاط دوست، حمید طاهر، انتشارات جهاد دانشگاهی واحد اصفهان.

نادری، وجیهه، برجعلی، احمد، منصوبی فر، محسن، (۱۳۸۹)، اثربخشی آموزش مهارت مدیریت استرس بر کیفیت زندگی، فصلنامه سلامت و روان شناسی. دوره ۱، شماره ۲، ص ۱۳-۳۰.

نجات، سحرناز، منتظری، علی، هلایکوی نایینی، کوروش، کاظم، محمد، مجذزاده، رضا(۱۳۸۵). استاندارد سازی پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان جهانی بهداشت، مجله دانشکده بهداشت و انسیتو تحقیقات بهداشتی، دوره ۴، شماره ۴، ص ۱۲.

نوابی نژاد، شکوه، (۱۳۷۳)، راهنمایی و مشاوره، انتشارات معاصر، تهران.

هادیانفر، حبیب (۱۳۸۴)، احساس ذهنی بهزیستی و فعالیت‌های مذهبی در گروهی از مسلمانان، مجله‌ی روان‌پزشکی و روان‌شناسی بالینی (اندیشه و رفتار)، شماره یازدهم، ص ۲۲۴-۲۳۲.

یکتاخواه، سرور، علامه، معصومه، گرجی، رضا، (۱۳۹۲)، بررسی میزان سلامت عمومی و کیفیت زندگی مادران دارای فرزند اویسم، پژوهش علمی. دوره، شماره ۱۲۳، ص ۱۳-۱۹.

References

- Azizi, A., mohammadkhani, P., abbasi, P. (2014). Association of Thought control strategies and beliefs about worry with stress symptoms among war veterans. *Iran J War Public Health*, 6 (2) , 35-46.
- Shokohi Yekta, M., Zamani, N. (2008). Efficacy of Anger Management Training on Relationship Between Mothers and Their Mildly Mentally Retarded and Slow Learner Children. *Journal of Family Research*, 4(3),231-246. [Persian]
- Zanganeh, S., Malakpour, M., Abedi, M. (2010). The effect of training Anger management to control aggression mothers of deaf students Elementary. *New findings in psychology*. 5, 81-94. [Persian]
- Shahrakipour, H., Karimzadeh, S., Keramaty, M. (2009). The effect of education Family life reduce parental stress in mothers of children disorder Learning to read and write. *Learning Management innovation (new ideas in education)*. 4(3), 47-62. [Persian]
- Barlow, D.(2007). Anxiety and its disorders: The nature and treatment of anxiety and panic (2 ndEd.). New York, NY: Guilford Press:20-31.
- Lin,LY., Orsmond, G., Coster, W., Cohn, E. (2011). Families of adolescents and adults with autism spectrum disorders in Taiwan the United States: The role of social support and coping in family adaptation and maternal wellbeing. *Research in Autism Spectrum Disorders*, 5(1), 144-156.
- Abramovitz, JS., Whetside, SA., Kalssy, SA.,Tolin, DF.(2003). Thought control strategies in obsessive-compulsive disorder: A replication and extention. *Behavior redearch and Therapy*, 41(5):529-540
- Arentz, A.(2003). cognative therapy versus applied relaxation as treatment of generlized anxiety disorder. *Journal of Behavioral consultation and atherapy*, 41(6),633-46
- Deater, Dekard K.(2005). Paterning stress and cjlid adjustment:some old new question. *Clinicalpsychology Sci*, 49(9), 657-671.
- Guthrie R,Bryant R.(2000). Attempting suppression if traumatic memories over extended periods in acute stress disorder. *Behavior research and therapy* , 28, 153° 158.
- Hagerty, MR., Cummins, RA. ,Ferriss, AL. (2001). Qualitoyof lifeindexes for national policy:Review and agenda for research.
- Holeva V,Tarrier N,Wells A.(2001). Prevalence and predictors of acute stress disorder and PTSD following road traffic accident:Thought control strategies and social support. *Behavior therapy* .1,10-18.
- Lazarus, R., Folkman, S. (2004). Stress,Appraisal, and coping.New York.
- Lopez JL,Riggs SA , Pollard SE, Hook J N. (2011). Religious commitment, adult attachment, and marital adjustment in newly married couples. *Journal of Family Psychology*, 25(2), 301-309.

- Mugn, D. (2007). Impairment of quality of life in parent of children and adolescents with pervasive developmental disorder Health and quality of life outcomes. 3,20-35.
- Sadock BG, Sadock VA .Comprehensive Text Book of Psychiatry. 9 th ed. Philadelphia: Volkmar, Klin, Robert, Schultz & Matthew; 2009: 35-40.
- Salimi M ,Asad Malayeri SFroughan M,Movallali G(2008),Effect of Counseling on mental health of parents of hearing impaired children .2(1),15-26.
- Warda, G., & Bryant, R. A. (1998). Thought control strategies in acute stress disorder. *Behavior Research and Therapy*, 36, 1171–1175.
- Wells, A., Davies, M. (1994). The thought control questionnaire:A measure of individual differences in the control of unwanted thoughts. *Behaviour research and therapy*. 32, 871-878.

